

tagelse med Hensyn til de Bidrag, der udredes efter Formue og Leilighed. Jeg skal ikke anvende flere Ord derpaa; det har sin Motivering i sig selv, idet det, som sagt, har forekommet Udvalget ubilligt, at denne fritagelse vedbliver at bestaae, efterat alle andre Beboere i Communen yde deres Bidrag.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal blot hertil bemærke, at jeg ikke ganske indseer, hvorfor netop Billighed skulde tale for, at denne fritagelse nu skulde falde bort, og allermindst kan jeg indsee, hvorfor det netop skulde være rigtigt at optage denne Bestemmelse her i denne Lov. Jeg troer vel ikke, at det for Præsterne paa Landet vil være nogen betydelig Byrde, der derved vilde paalægges dem, men derimod vil det være ikke ringe for Kjøbstadspræster, naar denne fritagelse skal berøves dem, og jeg finder ikke, at der i Loven selv ligger nogen Anledning til at gjøre denne Forandring. Vil man gjøre en saadan, saa maatte den snarere kunne komme for under en senere Ordning end ved en Skolelov. Jeg synes, som sagt, ikke, at dette Forslag staaer i nogen ret Forbindelse med nogen Deel af denne Lov, og da jeg mener, at der ikke i og for sig er nogen overveiende stærk Grund, der taler for at ophæve det tidligere Bestaaende, og da denne Forandring dog vilde være ikke lidet bebyrdende for Kjøbstadspræsternes Bedkommende, saa synes mig, at der ikke kan være nogen tilstrækkelig Grund til at optage den her i Loven.

Ploug: Paa Mindretallets Vegne, som ved Eygdom er forhindret fra at være tilstede, skal jeg tillade mig at bemærke, at han for det Første gjør den formelle Indvending gjældende, at en saadan Bestemmelse ikke hører hjemme i en Lov, der handler om Skole-

væsenet. Dernæst er den Præsterne, ved Forordningen af 17de Juni 1822, tilstaaede fritagelse for at svare Bidrag til Skolen givend dem paa Grund af det Arbejde, der er paa lagt dem i Skolens Tjeneste, og som for mange Præsters Bedkommende — Mindretallet anfører her sit eget Exempel — bestaaer i at reise mange Mil om Aaret. Endelig bemærker Mindretallet, at Præsterne yde et Bidrag til Skolevæsenet, idet det ved Forordning af 8de Januar 1810 er bestemt, at Skolelæreren og Kirkesangeren ikke skal svare Tiende af den Jordlod, som han har, paa hvilken Tiende den største Deel af Præsterne isorveien havde renonceret.

Efter saaledes at have udført mit Hverv paa Mindretallets Vegne skal jeg for mit eget Bedkommende bemærke, at det ikke forekommer mig, at de Forpligtelser, der paaligge Præsterne i Statens Tjeneste, nemlig paa dens Vegne at have Tilsyn med Skolevæsenet, kan fritage dem for at deeltage i de communale Byrder.

Ordføreren: Naar den ærede Minister meente, at man ikke nu skulde paalægge Præsterne denne Byrde, skal jeg dertil bemærke, at jeg mener, at, naar der i det Hele taget er Tale om at forøge Udgifterne saa meget for Communen i det Hele til Skolevæsenet, som der er Tale om ved denne Lov, saa er det ikke ubilligt, at der tillige tænkes paa, hvorledes et saadant Bidrag kan ydes, uden at gjøre nogen Uret imod Nogen, ogsaa fra Præsternes Side. De større Udgifter til Skolevæsenet ere en Grund for det nærværende Forslag; men, hvorvidt den er overveiende stærk, vil jeg overlade til enhver af de ærede Herrer selv at afgjøre; er den ikke overveiende stærk, saa er Byrden, her er Tale om, heller ikke overveiende stor.